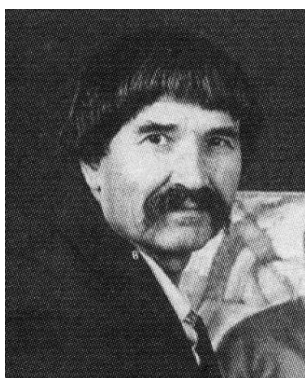

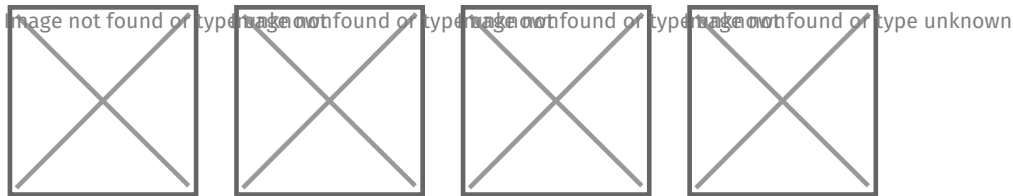
Г. Г. Міщенко

Сірий Валентин Павлович

СІРИЙ Валентин Павлович (12. 12. 1937, с. Золотоношка Драбівського, нині Золотоніського р-ну Черкаської обл. — 11. 05. 2021, с. Нечаївка Черкаського р-ну) — художник-монументаліст і графік. Батько [Оксани](#) та [Максима](#) Сірих. Заслужений художник України (2010). Член НСХУ (1990). Закінчив Київський художній інститут (1971; викладачі [С. Грош](#), [Т. Лящук](#), [В. Басанець](#)). Від 1971 — у Черкасах. Спочатку працював над плакатами, пейзажами, портретами, згодом створив значну кількість монументальних розписів, зокрема «Дружба народів» в Палаці культури (1979) та «Досвітні вогні» в Центральній міській бібліотеці (1989) в Черкасах, «Шевченко — поет і художник» в Будинку культури в с. Шевченкове (Черкаська обл., 1983). Вагоме місце у творчості належить шевченківській тематиці, роботам у жанрі графічних замальовок для розписів на теми української міфології. Для портретів митця характерне тонке відтворення людської індивідуальності й глибини внутрішнього світу портретованого; у них С. дивовижним чином передавав дух часу. Брав участь у розробленні проєктів культових споруд; від 1995 створював архітектурні малюнки та ескізи. Автор поетичних творів, що друкували в літературно-мистецькому журналі «Склянка часу» (2014) та «Буковинському журналі» (2015, № 3). Учасник обласних, всеукраїнських мистецьких виставок. Персональні — у Черкасах (2010, 2022 — родинна). Деякі роботи С. зберігають у Черкаському художньому музеї, Музеї «Кобзаря» Т. Шевченка (Черкаси).

Фотоілюстрації

Основні твори

плакати — «І. Вишенський» (1968), «Ілько Голота» (1969); панно — «Дружба народів» (1980), «Вечорниці» (1983), «Витоки» (1988), «Наша думка» (1989), «Коріння» (1990); «Т. Шевченко» (1986, 1998), «Зупинка», «Айстри» (обидва — 1989), «Баба Марія», «Юра» (обидва — 1999), «І голову схопивши в руки...», «Молодий Т. Шевченко» (обидва — 2007), «Зима», «Весна у Нечаївці», «І повіє огонь новий з Холодного Яру» (усі — 2008); серія портретів односельчан (1998).

Рекомендована література

1. Белень А. Мистецька сім'я Сірих // Пед. вісн. 2002. № 4;
2. Міщенко Г. Одухотвореність // Культура і життя. 2004, 1 груд.;
3. Його ж. Українськість портрета Валентина Сірого // Образотворче мистецтво. 2004. № 2;
4. Черкаські художники у вінок шани Великому Кобзареві: Каталог виставки. Чк., 2009;
5. Василега В. Сірий Валентин Павлович // Ритм. 2010. № 3;
6. Виставка «АРТ. КОВЧЕГ». Творчий тандем архітектора А. Петренка та художника В. Сірого: Буклет. Чк., 2013.

Бібліографічний опис:

Сірий Валентин Павлович / Г. Г. Міщенко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890673>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).